

OM OSS

Annonsera
 Expressen i iPad
 Kontakta oss
 Om Expressen
 Om 71717
 Om cookies
 Siffror
 Sälj tidningen



Hem

Mot en bättre medieetik

27 maj, 2013

Av [Thomas Mattsson](#)

Kategori: Övrigt

Arbetet med att ta fram en ny modell för det som vi ännu kallar pressetiken fortsätter. **Tidningsutgivarna, Sveriges Tidskrifter**, public service-bolagen (**Sveriges Television, Sveriges Radio, Utbildningsradion**) samt **TV4** samarbetar ju i den nya organisationen **Utgivarna**. Vi kommer att sammanställa alla remissvar på den utredning om ett nytt system som **Nils Funcke** har presenterat.

Utgivarna har styrelsemöte i dag, men vi är långt ifrån klara. Och debatten om hur en eventuell **Allmänhetens Mediaombudsman (MO)** ska verka pågår ännu, i morgon har exempelvis **Timbros Mediainstitut** ett seminarium.

Jag har många gånger argumenterat för varför en ny MO – som omfattar tidningar, tv, radio och digitala kanaler – skulle stärka medieetiken.

Jag har debatterat detta på många scener, i tv och radio och skrivit krönikor och bloggposter med konkreta förslag till förbättringar. Nu får vi se hur processen slutar, risken är förstas att det blir så många kompromisser att ingen part tycker att den nya modellen är bättre än de nuvarande.

Centralt för att medieetiken ska vinna respekt hos publiken är, tror jag, att redaktionerna är transparenta med klander. Historiskt har det ju varit lite si-och-så med detta, men ska vi vara trovärdiga i vår ambition om transparens så måste rättelser och klander presenteras bättre. Det duger inte att läsa upp tre meningar på tio sekunder i radio och tv, eller att gömma undan fällningen på sidan 67 i en tidning.

Här kommer vi nog överens, hoppas jag, men det finns svårare frågor.

Som balansen mellan antalet representanter för allmänheten respektive mediebranschen i den nya nämnden som fattar beslut om eventuella klander; här kan det ju finnas olika intressen, dels är det ju just *Allmänhetens Mediaombudsman*, dels är ju detta ett självsanerande system som branschen satt upp.

Finansieringen är en annan fråga. Idag kostar PO/PON cirka 6-7 miljoner kronor och statliga Granskningsnämnden cirka 13-14 miljoner. Med en ny MO/MEN blir det en del dubbelprövningar, så billigare än PO/PON lär det inte bli. Men om det till slut kostar 10 miljoner? 11? 12? Vem ska betala? Och om staten avvecklar de delar av myndighetsutövningen som MO/MEN kan ta över, ska detta fristående system då acceptera eventuella skattemedel för sin försörjning? Vi får se.

Vem som ska få anmäla påstådda övertramp måste också avgöras. Nu är principen att man måste vara omskriven för att kunna PO-anmäla, men Granskningsnämnden tar emot alla anmälningar mot etermedierna. Å andra sidan prövar Granskningsnämnden inte webbpubliceringar alls, vilket väl bara det talar för att vi måste ha ett nytt system. Personligen tror jag att detta kan bli en avgörande fråga – eftersom tidningarna bedriver kampanj- och opinionsjournalistik och medvetet söker kontroverser och debatter, finns det ju en överhängande risk att det kan bli många okynnesanmälningar efter, säg, avslöjanden om Sverigedemokraterna eller Husby-bevakningen. Även om MO/MEN får långtgående möjligheter att skriva av många anmälningar direkt, ungefär som Granskningsnämnden redan gör, kan det ändå bli fler fall att hantera – trots att innehållet i pressen ju inte förändrats. Tidningarna saknar etermediernas resurser för detta, vi har inga jurister anställda, och om tidningarna befarar att en i sig inte mer utmanande journalistik ändå resulterar i väsentligt mer omfattande och dyr byråkrati bara för att freda sig så kan det bli till en stötttesten.

Vilka som ska kunna anmälas är också intressant. Detta har också debatterats offentligt många gånger, och jag har hävdat att systemet bara bör omfatta etablerade medier och deras verksamheter i olika kanaler. Att **Expressen.se** ska kunna anmälas till en MO är självklart, men det borde även gå att anmäla **Youtube.com/Expressen** som är vår partnerkanal. Det kan man inte idag. Men jag tror att vi ska lämna privata bloggare och företagens egna kundtidningar utanför den här medieetiken, likaså journalisters privata sociala medier-konton.

De regler och rekommendationer som finns för textreklam och yrkesetik bör också lämnas därhän, vilket också utredaren Nils Funcke föreslår. Det nya medieetiska systemet syftar till att beivra publicitetsskada, alltså konsekvenser av vad som har publicerats, och det kommer att bli komplicerat nog att om kanske några år ha detta system klart. Men det är värt att ge processen tid, för både publiken och den som känner sig illa ansatt av media kommer att tjäna på en förenkling som tydliggör hur allmänheten kan få rätt mot redaktionerna.

Comments are closed.